

به احترام "خواننده ای مثل مردم"

خواننده ای مثل مردم،

جاده اش را تنهایی رفت و

میلیونها نفر ناگهان فهمیدند

چقدر دوستش داشتند

و چقدر جایش سبز مانده است

تو چهل سالگیم ، مثل ابر بهار گریه میکنم ، اصلا هم نمیفهمم چرا آخه ؟ تو فقط 6 ماهه گوش کردی صداش را ، اونم اتفاقی تو جزیره

کیش ، چطور اینقدر با صدایش و ترانه هایش صفا کرده ای؟

تو رویارویی با اینهمه مرگ در زندگیم ، چرا مرگ این پسر 30 ساله اینقدر بهم ریخت مرا؟

صبحی ت و دانشکده یکی بهم گفت حیف شد مرتضی پاشایی مرد ، داشتم دستام را میشستم و به ارومی گفتم ، مردم دوباره شایعه راه انداختن ؛ مکتی کرد و گفت فکر نکنم ایندفعه شایعه باشه

رسیدم خونه ، زود زود دارم حاضر میشم برم مجلس اباعبدالله که خانومم بهم گفت : ایندفعه راستکیه علیرضا ، مرتضی رفت. به چیزی درونم، ترق صدای کرد ولی سعی کردم به روی خودم نیارم ، تو سکوت لباسهام را پوشیدم و تلاطم درونم را سرکوب کردم ، نا سلامتی سخنران مجلس باید رو خودش مسلط باشه،

دارم سخنرانی میکنم ، از حسین بن علی گفتن به تنهایی کفایت تا همه احساسات به خروش بیاید ... ناگهان برای ثانیه ای که رو به جمعیت درباره زندگی پاک او حرف میزد ، ذهنم سفید گشت، سکوت همه وجودم را فراگرفت و برای کسری از ثانیه یاد مرتضی پاشایی افتادم و گریستم و از مردم هم پنهان نکردم که دلم گرفته

وقتی به اجتماع مردم جلوی بیمارستان بهمن و اشکهای مردان و زنان خاطره دار از صدایش و همخوانی حیرت آور ترانه هایش مینگرم ،

ایمان می آورم به آغاز فصلی سرد

و میفهمم که مردم دل نازکی شده ایم ؛

با اشاره ای میگرییم و

با هزار غزل نمیتوانیم بخندیم،

سرطانهای پارازیت‌های پارانویا

و غذاهایی الوده از کودهای وارداتی و روغنهای لبنیات آلوده

و دستهای الوده همچنان آزاد

و پولهای آلوده مردانی آلوده ،

و دلوایسبهای آلوده
و زخم اسید بر چهره دخترکان وطن
و بی مکافاتنی رنج آور "آلودگان"
بدجور دل مردم ما را لرزانده است

روحش شاد مرتضی پاشایی

بنا به گفته محمد اسماعیل اکبری، رییس مرکز تحقیقات سرطان ایران بالاترین میزان رشد سرطان در جهان را دارد. او بهمن ماه سال گذشته در یک نشست خبری اعلام کرد که سالانه ۸۵ هزار مورد سرطان جدید در کشور بروز می‌کند و ۴۱ هزار نفر بر اثر ابتلا به این بیماری جان خود را از دست می‌دهند.